Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8263
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

in hostium filios constituerunt est. Si
licet mox eundem exercebimus. Et
sunt nos legibus rei atque captiui
animo et conscientia captiuabimur
qui in pugnando fideliter omnem gen
tem meruissemus esse victores. Et do
minat barbarus superasse. Di aeri
deliterque vincant. Cum iussisse ex
traneas nationes bellatoque virtus
et palor. Vnicum aut vitia et petre
et cremia. Vnus est mox. In illis
quoque filius alius forcores extremus
in hiis aut nobis quas forcores sumus
ne vincimur nos metipsos dei mala
mea voluntate excludimus. Si quod
inconsulte desideramus consulere
et utiliter exercemur. Hoc aut fa
cimus quando voluntates dei nos vo
luntatibus ac pomis et diuersis
desideriis obuia nos desideria in
pugnamus. In hoc etiamque victos
victos nos ipsos hac ipsa victoria gau
demus ut regnaciamus nos coni nostri
salute noluisse pugnare. Cum qui
conatur petere quod malum est cap
tiuare utique studet bonitate. Cum
quoque iste fuerit etiamque superatus victoria
obtinet victus qui victor pdicione
inuenerat et mala captiuitate in
currerat post triumphum. Qui tri
triumphus dici potest qui pietas
ab impietate vincat et iustitia supe
ab iniustitia. Vincat quoque pietas in
isto congressu. Bene enim omnium
aduersarium poterimus esse victores
si a sola pietate vincamur. Omnium
enim se verum dei coprobat qui verum
hunc se ostenderit pietatis. Cum
ad istam conuicionem omnis exercitus
omnis quoque populus diuinissime declamas
set. Itaque conciionatus dixit. Oppi
pietas romana filios suis matri
bus reddi ut dulcedo reddita filiorum
amaritudinem lacrimarum matrum
obdulcet. Et hoc dicens ter quod arri
puerat emidi ad capitolium deferens
ad palatium redit. Deo solui filios
reddit vere eo dona simul amplissi
ma et vehicula infinita et dimi
nas iussit expendi ut qui flentes be
nerant et lugentes ad patriam alle
nam alacres ac gaudio redirent
et mutatis suas. Hac igitur tristitia die
noctuque egit facto pleno somno tempus
aduenit et iudit uisione ubi astite
runt ei sancti apli dicentes hoc sunt
petrus et paulus. Deus possisti sla
grius terminum et effugione in
nocentis sanctibus horuisti. Ipse
sum a xpo aliud duo mea dare tibi
sanctis reparande consilium. Audi
quo monita mea et omnia quecque in
dicimus tibi. Siluester ego conscen
dis tonne ad monte serapti pstem
tonet tuas fugiens in cauernis
petrae ac suis clericis latebrans
fouet hunc ad te adduxeris ipse
te ostendet persona dicens. Inqua
te dei filio misereat omnis te uali
tudo ista deseret lepre. Cum ad fac
tum fuit hac uicissitudine nos salua
tori compensa ut omnis iussu tuo
totum urbem romanam nunc ecclie
construxi. Tu aut te ipsum in hac pu
rifica ut relictis omni superstitione dei
qui verus est adores et colas. Ver
gens igitur a somno statim omnis
qui obsnabant sedum tenere somni
iussit ad serapitum ubi siluester mana
dam quam agro pfectus cum sa
cum suis clericis serapitus lectiom
bus et orom insistebat. Cum ergo
se a militibus conuentum iudit credi
dit se ad coronam euocari martirii
et tonsus ad clerum omnes qui ne
eo erant dixit. Ecce nunc tempus
acceptabile. Ecce nunc dies salutis
Adueniet tempus ut qd nos lecto dauit